

“WITH ALL YOUR HEART” - בכל לבבכם

SELF FULFILLMENT AND ENLIGHTENMENT THROUGH PRAYER

Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series V - Lecture I

“MODEH ANI”- STARTING EACH DAY WITH A PRAYER

I. Yehudah - Thanksgiving and the True Meaning of Jewishness

A.

וַתֵּהָר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר הַפַּעַם אֹדָה אֶת יְ-הוָה עַל כֵּן קָרָאתָ שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד מִלֵּדָתָהּ.
בראשית כט:ל

And she conceived again, and bore a son; and she said, “Now will I praise Hashem (the L-rd);” therefore she called his name Judah (Yehudah); and ceased bearing children.
Genesis 29:35

B.

א"ר שמעון חסידא: . . . יהודה שקדש ש"ש בפרהסיא – זכה ונקרא כולו על שמו של הקב"ה. כיון שהודה ואמר צדקה ממני, יצתה בת קול ואמרה: אתה הצלת תמר ושני בניה מן האור, חייך שאני מציל בזכותך ג' מבניך מן האור; מאן נינהו? חנניה מישאל ועזריה. סוטה י:

Judah (Yehudah), however, who sanctified the Heavenly Name in public merited that the whole of his name should be called after the Name of the Holy One, blessed be He. When he confessed and said: She is more righteous than I, a voice from Heaven issued forth and proclaimed, “You rescued Tamar and her two sons from the fire. By your life, I will rescue through your merit three of your descendants from the fire.” Who are they? Hananiah, Mishael and Azariah. (See Daniel Chapter 3) **Sotah 10b**

C.

כל הכופר בעבודה זרה נקרא יהודי, כדכתיב (דניאל ג') איתי גברין יהודאין וגו'. רבי שמעון בן פזי כי הוה פתח בדברי הימים אמר הכי: כל דברין אחד הם, ואנו יודעין לדורשן. (דברי הימים א' ד') ואשתו היהדיה ילדה את ירד אבי גדור ואת חבר אבי יקותיאל אבי זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח מרד. אמאי קרי לה יהדיה – על שום שכפרה בעבודה זרה, דכתיב (שמות ב') ותרד בת פרעה לרחוץ על היאור, ואמר רבי יוחנן: שירדה לרחוץ מגילולי בית אביה. מגילה יג.

Anyone who repudiates idolatry is called “a Jew,” as it is written, “There are certain Jews” etc. (Daniel 3:12) R. Simon b. Pazzi once introduced an exposition of the Book of Chronicles as follows: All thy words are one, and we know how to find their inner meaning. [It is written], “And his wife the Jewess bore Jered the father of Gedor, and Heber the father of Socho, and Jekuthiel the father of Zanoah, and these are the sons of Bithya the daughter of Pharaoh, whom Mered took.” (Chronicles 4:18) Why was she [the daughter of Pharaoh] called a Jewess? Because she repudiated idolatry, as it is

written, "And the daughter of Pharaoh went down to bathe in the river," (Exodus 2:5) and R. Yohanan, [commenting on this,] said that she went down to cleanse herself from the idols of her father's house. **Megilah 13a**

D.

וַיְהִי עֲשׂוֹ בֶן אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת יְהוּדִית בַּת בְּעֵרִי הַחִתִּית בַּת בְּאֵרִי הַחִתִּי וְאֵת בְּשֵׁמֶת בַּת אֵילָן הַחִתִּי: בְּרַאשִׁית כּוֹלֵד (1)

And Esau was forty years old when he married Judith (Yehudith) the daughter of Beeri the Hittite, and Bashemath the daughter of Elon the Hittite. **Genesis 26:34**

2) אהליבמה – היא יהודית והוא כינה שמה יהודית לומר שהיא כופרת בע"א כדי להטעות את אביו. רשי לבראשית לו:ב

Oholibama: She is actually [Esav's wife] Judith (Yehudith) [who is mentioned earlier in Gen. 26:34]. He called her name Yehudith in order to convey the impression that she rejected idol worship so as to deceive his father. **Rashi to Genesis 36:2**

E.

ויגד לאברם העברי, רבי יהודה ורבי נחמיה ורבנן, רבי יהודה אומר כל העולם כולו מעבר אחד והוא מעבר אחד, ר' נחמיה אמר שהוא מבני בניו של עבר, ורבנן אמרי שהוא מעבר הנהר ושהוא משיח בלשון עברי. בראשית רבה פרשה מב:ח

[And the one that had escaped the army of the four kings] told Avram, the Hebrew (Ivri) . . . (Genesis 14:13) Rabbi Yehudah, Rabbi Nechemiah, and the other Rabbis [disagreed as to the meaning of the word Hebrew (Ivri)]. Rabbi Yehudah said: All of the world was on one side while Avram was on the other side. Rabbi Nechemiah said: He was a descendant of Eber (Eiver). The other Rabbis said that this means that he came from the other side of the [Euphrates] river and that he spoke Hebrew, [the indigenous language of that area]. **Midrash Beraishith Rabbah 42:8**

II. Modeh Ani - Starting Each Day with Appreciation

מודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה אמונתך.

I gratefully express my thanks (indebtedness) unto you, O living and eternal (immutable) King, for You have returned my soul back to me with compassion - How abundant is Your faithfulness!

A.

1) ובקומו יאמר מיד מודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה אמונתך. וא"צ לזה נט"י כי אפילו והיו ידיו מטונפות אין חשש כיון שאין מזה לא שם ולא כינוי. ספר סדר היום, הרב משה אבן מכיר נדפס בשנת ה' שנ"ט

Immediately upon rising, one should say, “I gratefully express my thanks (indebtedness) unto You, O living and eternal (immutable) King, for You have returned my soul back to me with compassion - How abundant is Your faithfulness!” One doesn’t have to wash his hands, because even if they were not clean, there is no problem, as this prayer does not contain the name of G-d in any form. **Sefer Seder HaYom, published 1599, R. Moshe ibn Machir**

(2) טוב לומר תיכף בקומו מודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה אמונתך. ותיבת בחמלה יהיה באתנחתא ורבה אמונתך בלי הפסק והוא מן הכתוב חדשים לבקרים וגו' שהקב"ה מקיים אמונתו להחזיר נשמות המופקדים בבוקר. וא"צ לזה נט"י ואף אם ידיו מטונפות כי אין מזכיר בזה הנוסח לא שם ולא כינוי ומ"מ ללמוד נראה דאסור קודם שנטל ידיו ובלאו הכי אסור קודם ברכת התורה. משנה ברורה ס' א ס"ק ח

It is best that immediately upon rising a person should say, “I gratefully express my thanks (indebtedness) unto you, O living and eternal (immutable) King, for You have returned my soul back to me with compassion - How abundant is your faithfulness!” There should be a partial stop at the end of the phrase, “in compassion”. [The phrase,] “How abundant is your faithfulness,” should be said without an interrupting pause. It is based upon the verse, “[G-d’s grace and compassion] is experienced anew every morning; great is your faithfulness.” (Lamentations 3:23) The Holy One, blessed be He, fulfills his faithfulness every morning by returning back our souls, which were entrusted to him [when we slept at night]. One doesn’t have to wash one’s hands, because even if they are not clean, there is still no problem as this prayer does not contain the name of G-d in any form. It would appear that learning Torah, however, is forbidden before washing ones hands. In any case it is forbidden to study Torah before making the *beracha*, the blessing over the study of Torah. **Mishna Berurah 1:8**

B.

בשחר צריך אדם לומר מודה אני לפניך ד' א-להי וא-להי אבותי שהוצאתני מאפילה לאורה. תלמוד ירושלמי מסכת ברכות פרק ד:א - מדרש בראשית רבה סה:ט

In the morning a person should say: I gratefully express my thanks (indebtedness) unto you, Hashem (the L-rd) my G-d and the G-d of my forefathers who has taken me out from darkness to light. **Talmud Yerushalmi, Berachoth 4:1, Midrash Beraishith Rabbah 68:9**

III. מלך חי וקיים The Living and Enduring (Immutable) King

A.

(1) א-ל חי וקיים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד: תפלת ערבית

May the living and enduring G-d continuously rule over us forever. **Evening Prayer**

(2) ברוך חי לעד וקיים לנצח. תפלת שחרית

Blessed is He who lives forever and endures for all eternity. **Morning Prayer**

B.

ד' ימלוך לעולם ועד. (שמות טו:יח) בא העתיד על ההוה תמיד, כדרכו בכל המקומות, וטעם המקרא, הוא ית' מוליך ומנהיג את העולם תמיד בלי הפסק, ואף בעתות שאנו רואים דרך רשעים צלחה וברי לבב נגועים ונכנעים תחתיהם אין זה חלילה מצד חסרון השגחתו בעולמו כי עזב את הארץ להנהגה הטבעית לעצמה והוא הסיר הנהגת מלכותו עלי', לא כן הוא, כי גם שלות הרשעים ויסורי הצדיקים הוא מיוסד על אדני חכמתו בסדר הנהגת העולם ומלכותו, וכמאמרם אין בידינו לא משלות הרשעים אף לא מיסורי הצדיקים: ספר כתב והקבלה לשמות טו:יח, הרב יעקב מעקלענבערג

Hashem (the L-rd) shall reign (reigns) forever and ever. (Exodus 15:18) The future grammatical form (shall reign) is constantly used to denote the present tense (reigns) , as is common everywhere. The sense of the passage is that He, the blessed One, leads and guides the world constantly, without cessation. Even during those times that we see the evil are flourishing and the pure of heart are afflicted and reduced to submission, this is not, G-d forbid, due to a lack of Divine Providence, that He has abandoned the earth so that it would be henceforth controlled by the laws of nature and that He had removed his rulership from it. This is not so! For even the success of the wicked and the suffering of the righteous are built upon the foundations of His wisdom in His conduct of guiding the world and His kingship. This is similar to the aphorism of our Sages (Avoth 4:15) “We do not understand the tranquility of the wicked nor even the afflictions of the righteous.” **Sefer Ktav V’HaKaballah, Exodus 15:18, HaRav Yaakov Mecklenberg**

C.

שהוא אשר מציאות כל צורה בעולם וקיומה נסמך באחרונה אליו ובו קיומה, כמו שהדברים בעלי הצורות מתקיימים בצורתם. ומפני זה הענין נקרא בלשוננו, 'חי העולם' – ענינו, שהוא חיי העולם, כמו שיתבאר. מורה נבוכים א:ט, להרמב"ם

The existence of every form in the world and its preservation is ultimately dependent upon Him, and through Him are sustained those that possess specific forms. For this reason is He referred to as “the life of the world”, for He is the source of life on this world. **Maimonides, Moreh Nevuchim (Guide to the Perplexed) 1:69**

D.

א-היה אשר א-היה . . . ר' יצחק אומר א"ל הקב"ה למשה אמור להם אני שהייתי ואני הוא עכשיו ואני הוא לעתיד לבא לכך כתיב אהיה שלשה פעמים. מדרש שמות רבה ג:ו

“I am (will be) that I am (will be)” (Exodus 3:14) . . . Rabbi Yitzchak said: The Holy One, blessed be He, said to Moshe, “Tell them that I am He who was in the past, I am He who is here presently, and I will be in the future.” It is for this reason that the phrase, “I am” is mentioned three times [in the same verse]. **Midrash Shemoth Rabbah 3:6**

E.

וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם (שמואל א' טו:כט) – אף על פי שממלכתך לא תקום נצח ישראל לא יסור ממקומו ולא ישקר אותו הקב"ה אבל יעמידהו כי לא ינחם כלומר ולא ינחם על הטובה שדבר עליהם: כי לא אדם הוא להנחם – כי האדם ינחם על טובה שיבטיח לאדם מפני כעסו עליו אם נשתנה לבבו שלא יהיה שלם לבו עמו כמו

שהיה מתחילה אבל הקב"ה אין בו שנוי חפץ וכיון שהבטיח את ישראל לא ישקר להם הבטחתו הטובה אף על פי שחטאו ייסרם כפי חטאם אבל הטובה קיימת אחרי קבלם ענשם. פירוש הרד"ק לשמואל א' טו:כט

And also the Eternal One of Israel will not lie nor change His mind; for He is not a man, that He should change his mind. (Samuel I 15:29) Even though your (King Saul's) kingship will not survive, the eternity of Israel will not be moved from its place nor will the Holy One, blessed be He, be untrue to it. Rather He will fulfill it. **He will not change His mind**, i.e. He will not retract from the good that He promised them. **For He is not a man, that He should change his mind.** For a man is liable to change his mind and retract a promise to benefit another if he becomes angry with him and his attitude towards him changes and no longer entertains the same positive feelings for him that he once possessed. The Holy One, blessed be He, however, has no change of heart. Since He promised the people of Israel, He will not retract from His promise to benefit them. Even though they sinned, He will punish them in accordance with their sins, but the good that He promised them will be fulfilled after they received their punishment. **Commentary of Radak to Samuel I 15:29**

F.

ברוך אתה ד', א-להינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. סודר

Blessed are You, Hashem (the L-rd) our G-d, King of the universe, Who has kept us alive, preserved us, and brought us to this season. **Siddur**

G.

מי העור שאינו רואה קישור עולם התחתון בעליון הסומך ומעמיד ועיני משגחתו עליהם תמיד ואיך לא יבוש הכופר בהשגחה ויעמוד נכלם מי שיעיין ביחוד ענינו ומעמדנו בעולם אנחנו האומה הגולה שהפזרה אחר כל מה שעבר עלינו מהצרות והחמורות אלפים מהשנים ואין אומה בעולם נרדפת כמונו. מה רבים היו צרינו מה עצמו נשאו ראש הקמים עלינו מנעורינו להשמידינו לעקרנו לשרשנו מפני השנאה שסבתה הקנאה. רבת צרורנו גם לא יכלו לנו לאבדנו ולכלותינו. כל האומות הקדומות העצומות אבדו זכרם בטל סברם סר צלם. ואנו הדבקים בהשם כולנו חיים היום לא נפקד ממנו בכל תוקף אריכות גלותינו אפי' אות וניקוד אחת מהתורה שבכתב וכל דברי חכמים קיימים לא יטה לארץ מנלם. לא שלט בהם יד הזמן ולא כלם. מה יענה בזה פילוסוף חריף היד המקרה עשתה כל אלה. חי נפשי בהתבונני בנפלאות אלה גדלו אצלי יותר מכל ניסים ונפלאות שעשה הש"י לאבותינו במצרים ובמדבר ובא"י וכל מה שארך הגלות יותר נתאמת הנס יותר ונודע מעשה תקפו וגבורתו בשגם כל הנביאים כבר ראו עומקו והתאוננו והתלוננו על אריכותו הנפלא בטרם היותו והנה לא נפל מכל דבריהם ארצה. . . . הרה"ג ר' יעקב עמדין, סולם בית אל, הקדמה לפירושו על הסידור

Who is so blind as not to see the connection between the lower [physical] world and the higher [spiritual] world which supports and sustains [this world] [through] the constant supervision of Divine Providence. How can a heretic not be embarrassed by the [fact] of Divine Providence. [Any heretic] must stand in disgrace, after analyzing the uniqueness of our situation and our special place in the world, being "the exiled nation" and the "scattered flock of sheep", [and seeing] all of the difficulties and tragedies that we have lived through for some two thousand years. No nation has been as pursued as we have.

How great have been our difficulties, how overwhelming were our enemies. From the very inception of our history, they have been bent upon utterly destroying and eradicating us. This was due to the hatred that they had for us because they were jealous of us. [Despite] our many enemies, they were never successful in destroying or eliminating us. The memory of all of the mighty nations of antiquity has been blotted out, without any hope of revival. But we, [the Jewish people,] who cling to Hashem, are all still alive. Notwithstanding the long and difficult Galus (exile), we haven't lost even a single letter or vowel from the Written Law (Torah Shebiksav) and all of the words of our Sages have been preserved in its entirety. The passage of time hasn't had any effect upon them. What can an ingenious philosopher respond to this? Is this merely the result of happenstance? [I swear] by my life that **when I ponder these wonders, I deem them to be greater than all of the miracles and wonders which Hashem did for our forefathers in Egypt, in the desert, and in Eretz Yisrael (the Land of Israel).** The longer this Galus (exile) lasts this miracle receives even greater affirmation as to the might and power of Hashem. Even before it occurred, all of the prophets had already foreseen the depth [of this Galus] and bemoaned and complained about its extraordinary length. Behold, without exception, all of the prophecy has been fulfilled. **HaRav HaGaon R. Yaakov Emdem, Preface to his commentary to the Siddur**

H. If the statistics are right, the Jews constitute but one percent of the human race. It suggests a nebulous dim puff of star dust lost in the blaze of the Milky Way. Properly, the Jew ought hardly to be heard of; but he is heard of, has always been heard of. He is as prominent on the planet as any other people, and his commercial importance is extravagantly out of proportion to the smallness of his bulk. His contributions to the world's list of great names in literature, science, art, music, finance, medicine, and abstruse learning are also away out of proportion to the weakness of his numbers. He has made a marvelous fight in this world, in all the ages; and has done it with his hands tied behind his back. He could be vain of himself, and excused for it. The Egyptian, the Babylonian, and the Persian rose, filled the planet with sound and splendor, then faded to dreamstuff and passed away, the Greek and the Roman followed, and made a vast noise, and they are gone; other peoples have sprung up and held their torch high for a time, but it burned out, and they sit in twilight now, or have vanished. The Jew saw them all, beat them all, and is now what he always was, exhibiting no decadence, no infirmities of age, no weakening of his parts, no slowing of his energies, no dulling of his alert and aggressive mind. All things are mortal but the Jew; all other forces pass, but he remains. What is the secret of his immortality? **Mark Twain in his article "Concerning the Jews", Harpers 1899**

I. The Jew is the emblem of eternity. He whom neither slaughter nor torture of thousands of years could destroy, he whom neither fire nor sword nor inquisition was able to wipe off the face of the earth, he who was the first to produce the oracles of G-d, he who has been for so long the guardian of prophecy, and who transmitted it to the rest of the world - such a nation cannot be destroyed. The Jew is as everlasting as is eternity itself. **Leo Tolstoy, from "Jewish World", London 1908**

IV. Restoring My Soul

שהחזרת בי נשמתִי בחמלה - For You have returned my soul back to me with compassion

A.

זהו שאמר הכתוב בידך אפקיד רוחי (תהלים לא ו), בנוהג שבעולם אדם מפקידין אצלו פקדונות, הוא מחליף של זה בזה, ואת של זה בזה, לפי שאין מכירין, אבל הקב"ה אינו כן, אלא ד' א-ל אמת (תהלים ל"א), שמא עמד אחד [שחרית] ובקש נפשו ולא מצאה, או שמא מצא נפשו ביד אחר, או נפשו של אחר בידו, לכך נאמר פדיתה אותי ד' א-ל אמת (תהלים ל"א). אמר ר' אלכסנדר בשר ודם מפקידין בידו חדשים, ושוהין אצלו, והוא מחזירן בלויים וישנים, אבל הקב"ה מפקידין בידו בלויין ושחוקין, והוא מחזירן חדשים, תדע לך שהוא כן שהרי הפועל הזה עושה מלאכה כל היום, ונפשו יגיעה עליו ושחוקה, וכשהוא ישן הוא יגע ומשלים נפשו ונפקדת ביד הקב"ה, ולשחרית היא חוזרת לגופו בריאה חדשה, שנאמר חדשים לבקרים רבה אמונתך (איכה ג:כג). מדרש תהלים מזמור כה:ב

This is what is meant by the verse (Psalms 31:6), "Into Your hand do I commit my spirit; You have redeemed me, O L-rd, G-d of truth." Common custom is that when people entrust their goods with someone else for safekeeping, there is bound to be some mishap as he will invariably switch one person's object with someone else's, as he doesn't really recognize [which object belongs to who]. The Holy One, blessed be He, however, is very different, for Hashem (the L-rd) is the G-d of truth (ibid.). Have you ever heard of someone waking up in the morning and looking for his spirit and not finding it or finding his spirit in someone else's body? That is the meaning of the verse, "you have redeemed me, O L-rd, G-d of truth." (ibid.) Rabbi Alexandri said: When one entrusts his new [clothes] to another person, after being with that person for an extended time, that person will [generally] return it back to him in a worn and used condition. When we, however, entrust our worn out and exhausted spirit to the Holy One, blessed be He, he returns it back to us in a fresh and new condition. The proof is that when a laborer goes to sleep after a hard day's work, tired and worn out, and gives up his soul to the the Holy One, blessed be He, it returns back to him in the morning newly invigorated, as it says in Scripture (Lamentations 3:23), "Your compassion is experienced anew every morning; great is your faithfulness." **Midrash Tehiliim 25:2**

B.

אמר הקב"ה כמה את חייב לי אתה חוטא לפני ואני ממתין לך ונפשך עולה אצלי בכל יום ובכל אמש ואמש ונותנת דין וחשבון והיא מתחייבה אני מחזיר לך את נפשך שאתה חייב לי
 חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אֲמוּנָתְךָ: (איכה ג:כג) מדרש תנחומה פרשת משפטים טז

The Holy One, blessed be He, said: Look how much you are indebted to Me! You sin before Me and I patiently wait for you [to repent]. Your soul goes up to Me every single night and gives a full accounting of its activities. [Even though] it should be condemned, yet, I return it back to you. You [should realize that] you are indebted to Me. "Your compassion is experienced anew every morning; great is your faithfulness." (Lamentations 3:23) **Midrash Tanchuma, Parshath Mishpatim 16**

C.

כל עובדי כוכבים מכעיסין אותו והן ישנים וכל הנפשות עולות אצלו מנין שנאמר (איוב יב) אשר בידו נפש כל חי ובבקר הוא מחזיר לכל אחד ואחד נשמתו מנין שנאמר (ישעיה מב) נותן נשמה לעם עליה. דברים רבה ה:טו

All of the idolators anger Him. Yet when they sleep and their souls go up to Him all accounted for, as it is stated in Scripture (Job 12:10), “In whose hand is the soul of every living thing, and the breath of all mankind.” In the morning he returns back to everyone their soul as it is stated in Scripture (Isaiah 42:5), “He who gives breath (Neshama) to the people upon it, and spirit to those who walk in it.” **Midrash Devarim Rabbah 5:15**

D.

יש הבדל בין חמלה ובין חוסה, החס לא ישחית את הדבר מצד שישגי ממנו צורך ותועלת, כמו ועינכם אל תחוס על כליכם, והחומל לא ישחית מצד שהדבר עצמו טוב ויפה ואין ראוי להשחיתו. מלבים ליחזקאל ז:ד

There is a distinction between the words *hemlah* (compassion) and *hussah* (pity). One who takes pity (*hass*) on something will not destroy it because of the benefit that he may derive from it. One who has compassion (*homel*) will not destroy it because the object is fine and beautiful and is not deserving of destruction. **Commentary of Malbim to Ezekiel 7:4**

V. רבה אמונתך - How Great is Your Faithfulness

A.

כתיב (איכה ג:כג) חדשים לבקרים רבה אמונתך, א"ר שמעון בר אבא על שאתה מחדשנו בכל בקר ובקר אנו יודעים שאמונתך רבה להחיות לנו את המתים, בראשית רבה פרשה עה:א

It is written (Lamentations 3:23), “Your compassion is experienced anew every morning; great is your faithfulness.” Rabbi Shimon bar Abbah said: By the fact that You reinvigorate us every morning we know that Your faithfulness is great and You will resurrect the dead [at the end of days]. **Midrash Beraishith Rabbah 78:1**

B.

ר' שמעון בשם ר' סימון אומר ממה שאתה מחדשינו לבקרים, אנו מאמינים ומכירין [שאתה מחזיר לנו נשמותינו לתחיית המתים], ר' אלכסנדר אומר ממה שאת מחדש אותנו לבקרים של גליות, אנו יודעים שאמונתך רבה לגאלנו. מדרש תהלים מזמור כה:ב

Rabbi Shimon said in the name of Rabbi Simon, “By the fact that You reinvigorate us every morning we believe and recognize [that You will return our souls back to us at the time of the resurrection of the dead.]” Rabbi Alexandri said, “By the fact that You reinvigorate us in the morning (bright) periods of our exile, we know that Your faithfulness is abundant and You will redeem us.” **Midrash Tehilim 25:2**

C.

בא חבוקק והעמידן על אחת, שנאמר: (חבוקק ב') וצדיק באמונתו יחיה. מכות כד.

Habakuk came and based all [of the commandments] on one [principle], as it is said, “But the righteous shall live by his faith.” (Habakuk 2:4) **Makkoth 24a**

D.

הַלְלוּ-יְהוָה הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה: אֶהְלֵלָה יְהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לֹא-לֵהי בְּעוֹדֵי: אֵל תִּבְטְחוּ
בְּנַדְיָבִים בְּכֶן אָדָם שְׂאִין לוֹ תְּשׁוּעָה: תִּצַּא רוּחוֹ יֵשֵׁב לְאֲדָמְתּוֹ בְּיוֹם הַהוּא אֲבָדוּ עֲשֵׂתֵנִתִּיו:
אֲשָׁרֵי שָׂא-ל יַעֲקֹב בְּעִזְרוֹ שִׁבְרוּ עַל יְהוָה אֶ-לֵהִיו: עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
בָּם הַשֶּׁמֶר אָמַת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשִׂיקִים נִתֵּן לְחֵם לְרַעֲבִים יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים:
יְהוָה פָּקַח עֵינָיו יְהוָה זָקָף כְּפוּפִים יְהוָה אֲהַב צְדִיקִים: יְהוָה שִׁמְרָ אֶת גְּרִים יְתוֹם
וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹר וְדַרְךְ רַשְׁעִים יַעֲנֹת: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֶ-לֵהִיךְ צִיּוֹן לְדֹר וְדֹר הַלְלוּ-יְהוָה:
תהלים קמו

Halleluyah! Praise Hashem (the L-rd), O my soul. While I live I will praise Hashem (the L-rd); I will sing praises to my G-d as long as I exist. Do not put your trust in noblemen, nor in the son of man, for he does not possess the power of salvation. For his spirit will eventually depart from him and he will return to his earth; on that very day his plans will all perish. Fortunate is he who has the G-d of Jacob for his help, whose hope is in Hashem (the L-rd) his G-d, who made heaven, and earth, the sea, and all that is in it; who keeps truth for ever; He executes justice for the oppressed; He gives bread to the hungry. Hashem (the L-rd) frees the prisoners; Hashem (the L-rd) gives sight to the blind; Hashem (the L-rd) raises those who are bowed down; Hashem (the L-rd) loves the righteous; Hashem (the L-rd) protects the strangers; He encourages the orphan and the widow; but the way of the wicked He deforms. Hashem (the L-rd) shall reign for ever, your G-d, O Zion, from generation to generation. Halleluyah!